

ו טור ובית יוסף בשם
רש"י ז ר"י ח ר"י
אבותה ותלמידא
במשוואה ט סמק
יטן רפב ל טור
יטן סמק בשם רש"י
כ ר"י אבותה בשם
הרשב"א ורש"י רב
אמא וכן רמב"ם
באזהרות טיים
ל תהיה מיומני פרק
א מהלכות תפלה
יבן פסק סמ"ק
מ שם פסק האזהרה
ולזה הסכים בית יוסף

פֶּאָר הַיֵּטֵב

וכ"ש הוא פ"ן ק"א"א בשום פנים להיות יחד וק"ו הוא מדינא דלעיל לסמך על הפוסקים.
שאל והבטלה ארבעים יום מלוקר קדוש והקדשה ע"ש: [*] והצמח בעזרה אין
מצטרפין. וקמב שם פ"ן לרשב"ץ סי' לו אפלו וראו דא"ו. וכמח"ב פתח דהרשב"א סי'
ע"ז לא כ"כ א"ת תש"א קמב ק"ו בדרגו ארבעים: [ת] עבודת קורבנים. עמ"ש. וכמח"ב כ'
שביבית דור חולק וכן א"ת עבודת קורבנים חולק בין ארש חולק ע"ש:

מִשְׁנָה בְּרוּרָה

דרך אפר: * שלח צבור חכמה וכו' מצטרפין. עין בבאר הגדל שכתב רש"י לרבות כל הנאות שהובא בביתויפן בשם תרש"ק לזה. ומכל מקום נראה לי שאפילו לפי דעת הגר"א אין להחמיר למחילה רק לענין צורח, אבל לענין תפלה כצבור לענין השגשג ששומע שיש לה לקהל, ובאלו הכי ענין תרד"ו ו' להקל לענין זה אפילו בחור שלקטן מן תבית, וכמו שהבאתי בפניה בדורות הבאים. ע"פ חסידים שיש שם ענין: * והני מילי בוי. ולא סבירא לה דבטל לגבי בית המדרש, עליון חסידים שיש שם ענין. ע"פ ז"ל גריצא משי"ן בקטנה וצבור גדולה המבאר בסעיף יו' דמצטרפין, והתם הטענה פרוץ במלואה מה שאין פן בנה. ולפי דעמם הוא הדין אם אחד שאינו שייך הוא בתוך חסידה שפזר ריגו הכי. וכן שבתלוי און עשור וקדמוהי בביתויפן, אך אם הישיל הוא בתוך חסידה הוא גריצא און. ואפילו אם יש עשרה בלתי למשג עיניו לא יוכל להוציאן יחי' חובקין בקדוש וקדשה, כיון שאין מנין במקום שהוא עומד שם, וכמו שהבאר בפרי' מדרים ותעקמתי במקשה בדורה עיני-קטן נו: * ויש אומרים שצריך שלא יהא מפסיק טעון. נראה לי דמירגלום יכלו עלמא אינו מפסיק בנה, ורק צריך להחזיק מעט ביון תרסקה: * ע"פ שאין שם וכו' מצטרפין. נראה לי אם הרגול מפתמת דגא ילך לעיר מסמכה שיש שם קבוץ גדול ותפסלה חסידים בריבם, ונכשל רוצים תפסה לקבר שייך שלא יצטרכו לילך להעיר, והעשירי מקאן בנה, אין וכולן לכפו לדעם, ומלשון תהידיה ברק קמא דבבא-בתרא ש' לבימי רצאה לזה: * ושכר חסדן, למארה קמא זה נראה על מה שפסקה שיהי אחר-עשר, וכן חסד בספר עבודת-היום דארי' מנאן אחריו אין צורך לתת שכר תשי"ן. וכיון שאין ספק להיות שאלו אבלי אדם הנה, ותשי"ן הוא רק על מימי נוראים, למה יתן? אבל אם ספק יתקשה מאד, למה קמן המכפר בתשי"ן? והתעצום כעל הנשואים", לא יהיו יוראים לתן מילי תשי"ן שאינם בביתם רק כפי חשבון אסתר. דאף שהיו עשירים בביתם הנה מתחלק שכר חסדן על אחר-עשר אנשים, מכל מקום עשה שאינם בביתו ונראה ונתנה מסתכן קלל, רק מפני שנתעשרב להסמך, אינו צריך להשלים יותר מכפי חשבון שנתה משל על מנאן, אם לא שנאמר ללאו נראה קאמר השלשון צריך" על היתעצום כעל הנשואים", ולא בא רק לומר שצריך המכפר דאפילו אם השאיר מנאן בביתו אבלי לתן שכן חסדן, ודאמר וצריך צרי' העיר, ודאמר דבית חתומא או מקנה המבאר בחש"מ-מקשט שייך סוף דהוא יצו"ר כ' בנב"ה. אחר-כך מצאתי בתשובת הרמב"ל שפסע פסכות-היום, וצריך עיין:

לו הרים נע, והקא אינו מועיל, כינו שהוא מפסיק בין העשירה ובין זה שרוצה להצטרף עמהם, הוא מפסיק בין השכינה וגורם לשכינה שאינה שורה בקאנא⁽⁷⁸⁾: (סח) עבדו"ם. רוצה לומר, כבודת פורקים (סח) או עובד-פורקים: **(כא) (סו) במקומה⁽⁷⁹⁾**, שפינו (סח) שמונהג בכל תפוצות ישראל, אפילו אותם שאין להם מגן שלם כל השנה, שוכרין להם אחד או שנים בקינים נוראיים: **(כא) (סו)** ורוצים לשלשה לצאת, או ששלה-עשר ורוצים ארבעה לצאת, צריכים העיר בופין זה את זה: (סו) אחד-עשר ורוצים, והוא הדין שנים-עשר (סט) ורוצים לשלשה לצאת, או ששלה-עשר ורוצים ארבעה לצאת, צריכים כלם לשכר אחד בשתפות: (סח) חציו נכו'. האחרונים (ע) כתבו דשעות-סופר הוא, הכוה פורעין שניהם בשנה, שכל אחד מחבב להעמיד איש במקומו, שמתחלה היה מגן שלם ואין רשאי לבטל המגן. והא דנותנין חציו לפי ממון הנה פשאי דרים בשלוב אלא שמונה, דצריכי' מי (שכר) שנים, דאז מלא גם לפי ממון, כי הענינים יכולים ללכת לעיר הסמוכה, והעשירים אין יכולים להניח ביתם ורכושם⁽⁸¹⁾: (סט) כי הנוראיים מי (שכר) ויחזיקו

(ט) לבוש: (ס) עין בבאר הלקה: (סא) פרימגרים: (סב) מתוקפות (סוטו ל"ט ע"א): (סג) תוספות (שס): ומה ששקטבתי אם אינו דקי, מבאר לקמן בסיון קכד: (סד) לבושי שרד: (סה) מבח
מפגן אברקם בסיון עט סע"ה קטן ג: (סו) פשוט: (סז) לבוש ואלה דבה וקרימגרים ודרה תחסיים: (סח) בית יוסף: (סט) אלה דבה: (ע) נכס תדולה ומגן אברקם: (עא) מחזיר:

[illegible]